Sakar murli ngày 01-08-2024

Trọng tâm:

Con ngọt ngào, con không thể trở về Nhà mà không trở nên thanh khiết. Vì thế, hãy sạc pin cho linh hồn bằng cách tưởng nhớ đến Cha và trở nên thanh khiết một cách tự nhiên.

Câu hỏi:

Người Cha dạy cho con điều gì trước khi đưa con trở về Nhà?

Trả lời:

Con ơi, trước khi trở về Nhà, hãy trở nên chết trong khi còn sống! Đây là lý do vì sao Baba làm cho con thực hành vượt thoát khỏi ý thức về cơ thể của con trước, nghĩa là Người dạy cho con cách trở nên chết trong khi còn sống. Vượt thoát đi lên nghĩa là chết đi. Giờ con đã nhận được kiến thức về việc đến và đi. Con, linh hồn, biết rằng con đã đến từ bên trên để diễn phần vai của con thông qua cơ thể kia. Về nguyên thủy, con là cư dân của nơi ấy, và giờ con phải trở về đó.

Om shanti

Không có khó khăn nào trong việc xem con là linh hồn và nhớ đến Người Cha. Con không được bị tắc nghẽn trong chuyện đó. Đây được gọi là sự tưởng nhớ dễ dàng. Trước hết, mỗi người các con phải xem mình là linh hồn. Chính linh hồn nhận lấy cơ thể và diễn phần vai. Toàn bộ tâm ấn của linh hồn thì ở bên trong mỗi một

linh hồn. Mỗi một linh hồn đều độc lập. Người Cha nói: Con hãy xem mình là linh hồn và nhớ đến Ta, Cha của con. Chỉ vào lúc này con nhận được kiến thức này. Con sẽ không nhận được kiến thức này một lần nữa. Cả thế giới không biết rằng con đang ngồi trong bình an. Đây được gọi là bình an tự nhiên. Chúng ta, những linh hồn, đã đến từ bên trên để diễn phần vai của mình thông qua cơ thể. Chúng ta, những linh hồn, về nguyên thủy, là cư dân của nơi chốn ấy. Kiến thức này ở trong trí tuệ của con. Không có chuyện liên quan đến Hatha Yoga ở đây. Kiến thức này thật dễ dàng. Giờ đây, chúng ta, những linh hồn, phải quay trở về nhà. Nhưng chúng ta không thể nào đi đến đó mà không trở nên thanh khiết. Để trở nên thanh khiết, con phải nhớ đến người Cha, linh hồn tối cao. Tội lỗi của con sẽ được xóa bỏ bằng cách nhớ đến Người. Không có chuyện khó khăn ở đây. Khi con đi dạo, con hãy ở trong sự tưởng nhớ đến Cha. Chỉ vào lúc này, con mới có thể trở nên thanh khiết bằng cách có sự tưởng nhớ. Ở đó, đó là thế giới thanh khiết. Trong thế giới thanh khiết ấy, không cần đến kiến thức này bởi vì không có hành động tội lỗi nào được thực hiện ở đó. Chính là ở đây mà tội lỗi phải được gột bỏ bằng cách có sự tưởng nhớ. Còn ở đó, con làm mọi việc một cách tự nhiên, giống như con làm ở đây. Rồi con đi xuống từng chút từng chút một. Không phải là con cũng phải có sự thực hành như thế này ở đó. Giờ đây, con phải có sự thực hành này. Vào lúc này, cuc pin của con phải được sạc. Rồi sau đó, chắc chắn pin sẽ dần dần vơi cạn. Chỉ một lần duy nhất, vào lúc này, con nhận được kiến thức về việc làm thế nào để sạc pin cho con. Còn mất bao lâu để trở nên hoàn toàn ô trọng từ hoàn toàn thanh

khiết? Kể từ lúc bắt đầu, pin của con tiếp tục giảm đi mỗi lần một chút. Trong thế giới vô thể thì chỉ có linh hồn mà thôi, không có cơ thể ở đó. Vì thế, ở đó không có chuyện pin của con sụt giảm một cách tự nhiên. Chỉ khi xe hoạt động, thì bình acqui mới bắt đầu vơi cạn. Khi xe dừng lại, thì acqui cũng không hoạt động. Acqui sẽ bắt đầu hoạt động khi xe hoạt động. Trong xe ô tô thì bình acqui tiếp tục được sạc. Nhưng pin của con thì chỉ được sạc một lần vào lúc này. Rồi sau đó, khi con bắt đầu hành động thông qua cơ thể của con, pin của con giảm đi một chút. Trước hết, con hãy giải thích rằng, Người là Người Cha Tối Cao là Đấng mà tất cả các linh hồn đều nhớ đến. Người ta nói, Hỡi Thượng Đế, Người là Người Cha và chúng con đều là những đứa con. Ở đây, được giải thích cho con rằng, pin của con phải được sạc như thế nào. Con có thể đi một vòng và nhớ đến Người Cha. Rồi con sẽ trở nên hoàn toàn thanh khiết. Nếu con không hiểu bất cứ điều gì, con có thể hỏi. Điều này thật dễ dàng. Cứ mỗi 5000 năm, pin của con bị ngắt kết nối. Người Cha đến và sạc pin của mọi người. Mọi người nhớ đến Thượng Đế vào khoảng thời gian hủy diệt. Chẳng hạn như khi có lũ lụt thì tất cả các tín đồ đều cố gắng nhớ đến Thượng Đế. Tuy nhiên, vào lúc đó, họ sẽ không thể nào có sự tưởng nhớ đến Thượng Đế. Mà chỉ có bạn bè, người thân, của cải, tài sản được nhớ đến. Mặc dù họ nói, ôi trời ơi, ôi Thượng Đế, nhưng họ chỉ nói để mà nói mà thôi. Thượng Đế là Người Cha và chúng ta là những đứa con của Người. Họ không biết gì về điều này. Họ nhận được kiến thức không chính xác về sự hiện diện ở khắp mọi nơi. Người Cha đến và trao cho con kiến thức đúng đắn. Khu vực của thờ

cúng thì hoàn toàn riêng biệt. Họ phải loạng choạng trên con đường thờ cúng. Đêm của Brahma là đêm của các Brahmin. Ngày của Brahma là ngày của các Brahmin. Sẽ không được bảo rằng, ngày của tiện dân và đêm của tiện dân. Người Cha ngồi đây và giải thích về những bí mật này. Đây là đêm và ngày vô hạn. Giờ đây đêm sắp kết thúc và con đã đi vào ngày. Những lời này được đề cập đến trong kinh sách. Người ta nói về ngày của Brahma và đêm của Brahma. Nhưng họ không biết điều gì cả. Giờ đây trí tuệ của con đã đi vào sự vô hạn. Thật ra con có thể nói về những vị thần rằng, ngày của Vishnu và đêm của Vishnu bởi vì mối quan hệ giữa Brahma và Vishnu được giải thích cho con. Không ai khác có thể hiểu được, nghề nghiệp của Trimurti là gì? Người ta đã đặt Thượng Đế vào cá, cá sấu. Đã đặt Người vào chú kỳ sinh tử. Radhe, Krishna, v.v... cũng là con người nhưng họ có những đức hạnh thánh thiện. Giờ đây con phải trở nên giống như họ. Sau đó con sẽ trở thành thánh thần trong kiếp tiếp theo của mình. Có tài khoản 84 kiếp. Nhưng giờ đây nó đã kết thúc. Giờ đây nó sẽ lặp lại. Giờ con đang nhận được những lời dạy này. Người cha nói, hỡi những đứa con ngọt ngào nhất, hãy có niềm tin rằng con là linh hồn. Người ta nói, họ là diễn viên nhưng họ không hiểu linh hồn đi xuống từ bên trên như thế nào. Họ xem bản thân họ là con người có cơ thể. Chúng ta những linh hồn đến từ bên trên. Nhưng khi nào chúng ta sẽ quay trở về? Vượt thoát đi lên, nghĩa là chết đi là cởi bỏ cơ thể của con. Thế ai muốn chết nào? Người Cha đã nói: Con chỉ đơn giản tiếp tục quên đi cơ thể của con. Người dạy cho con cách trở nên chết trong khi còn sống. Không ai khác có thể

dạy cho con điều này. Con đã đến đây để đi đến ngôi nhà của con. Chỉ vào lúc này con mới nhận được kiến thức làm thế nào để trở về nhà. Đây là kiếp sinh cuối cùng của con trong vùng đất chết này. Thời kỳ vàng được gọi là vùng đất bất tử. Giờ đây, điều này ở trong trí tuệ của con rằng con sớm phải quay trở về nhà. Trước tiên con phải đi đến ngôi nhà của con vùng đất giải thoát. Chính ở đây con phải cởi bỏ bộ y phục cơ thể kia rồi linh hồn sẽ quay trở về nhà. Khi vợ kịch hữu hạn kết thúc thì các diễn viên cởi bộ y phục của họ, bỏ lại y phục ở đó, mặc vào trang phục mà họ mặc ở nhà rồi trở về nhà. Tương tự như vậy, giờ đây con cũng phải cởi bỏ bộ y phục kia và trở về nhà. Có rất ít thánh thần trong thời kỳ vàng. Ở đây có vô số con người, còn ở đó chỉ có một lối sống thánh thần, nguyên thủy, vĩnh cữu mà thôi. Giờ đây họ tự gọi mình là những người Hindu. Họ đã quên mất lối sống và hành động hướng thượng của mình. Đây là lý do vì sao họ trở nên bất hạnh. Trong thời kỳ vàng, lối sống và hành động của con là hướng thường. Giờ đây trong thời kỳ sắt, lối sống của con đã trở nên tha hóa, suy đồi. Việc con sa ngã như thế nào, có đi vào trong trí tuệ của con hay không? Giờ đây con trao đi lời giới thiệu về Người Cha vô hạn. Người Cha vô Hạn đến và tạo nên thế giới mới, thiên đường. Người nói Manmanabhav. Những lời này thì từ kinh Gita? Tên gọi được đặt cho kiến thức Raja Yoga dễ dàng này đó là Gita. Đây là trường học của con. Khi những đứa con đến và học ở đây, chúng nói: Đây là trường của Baba của chúng ta. Chẳng hạn như con của hiệu trưởng sẽ nói: Tôi đang học trong trường của cha mình. Nếu mẹ của nó cũng là hiệu trưởng, thì nó sẽ nói: Cả cha và

mẹ của tôi đều là hiệu trưởng. Cả hai đều đang dạy. Đây là trường của cha và mẹ tôi. Con sẽ nói: Đây là trường của Mama và Baba của chúng ta. Cả hai đều đang dạy. Cả hai đều đã mở ra trường đại học tâm linh này. Cả hai đều đang dạy. Cha Brahma này đã nhận nuôi các con. Đây là những khía cạnh sâu sắc thuộc về kiến thức. Người Cha không đang giải thích bất cứ điều gì mới mẽ cho con. Người cũng đã trao cho con lời giới thiệu này vào chu kỳ trước. Ừ thì, có nhiều kiến thức. Và ngày qua ngày, kiến thức tiếp tục sâu sắc hơn. Con hãy nhìn xem, con nhận được lời giải thích về linh hồn như thế nào. Linh hồn nhỏ xíu như thế lại có phần vai 84 kiếp được khắc ghi bên trong. Phần vai này không bao giờ bị hủy đi. Linh hồn là bất diệt. Vì thế phần vai bên trong linh hồn cũng là bất diệt. Linh hồn nghe thông qua đôi tai của mình. Khi có cơ thể thì có phần vai. Khi linh hồn tách biệt với cơ thể của mình, thì con không thể nào nhận được phản ứng. Giờ đây, Người Cha nói: Con ơi, giờ con phải trở về nhà. Khi thời kỳ chuyển giao hứa hẹn nhất này đến, con phải trở về nhà. Sự thanh khiết là điều chính yếu được cần đến. Chỉ những linh hồn thanh khiết mới cư ngụ trong vùng đất bình an. Vùng đất bình an và vùng đất hạnh phúc đều là vùng đất thanh khiết. Không có cơ thể ở đó. Linh hồn thì thanh khiết. Không ai mà pin không được sạc ở đó. Khi con nhận lấy cơ thể ở đây, thì động cơ bắt đầu hoạt động. Khi động cơ xe dừng lại, thì xăng không bị sụt giảm. Ánh sáng của con, linh hồn, giờ đây đã trở nên mờ xỉn. Chứ chúng không hoàn toàn tắt ngóm. Khi ai đó qua đời, người ta thắp lên ngọn đèn dầu. Và họ chăm sóc cho ngọn đèn ấy hết sức cẩn thận để nó không tắt đi.

Ánh sáng của linh hồn thì không bao giờ hoàn toàn tắt ngóm. Linh hồn là bất diệt. Người ta ngồi đây và giải thích tất cả những điều này. Baba biết rằng các con là những đứa con rất ngọt ngào. Và con đã bị thiêu đốt bằng cách ngồi trên giàn hỏa sắc dục. Baba đang đánh thức con một lần nữa. Con đã trở thành xác chết hoàn toàn ô trọc. Con đã không biết về Người Cha. Con người thì không hề hữu dụng. Tro cốt của con người thì không hữu dụng. Không phải là tro cốt của người quan trọng thì hữu dụng, còn tro cốt của người nghèo thì không hữu dụng. Tất cả bị trộn lẫn cả lên. Tro người này trộn với tro người kia. Cát bụi về với cát bụi. Cho dù đó là ai. Một số người có lễ hỏa táng trong khi những người khác thì được chôn. Những người Parsis bãi hỏa giáo thì để xác chết ở trên tháp và những con chim đến ăn xác chết. Rồi sau đó xương được đẩy xuống cái giếng. Ít ra thì nó còn hữu dụng. Rất nhiều người trên thế giới chết đi. Giờ đây con phải cởi bỏ cơ thể của con một cách tự động. Con đã đến đây để cởi bỏ cơ thể của con và trở về nhà. Nghĩa là con đã đến đây để chết. Con đi vào niềm hạnh phúc bởi vì con đang đi đến vùng đất giải thoát trong cuộc sống. Bất kỳ phần vai nào mà mỗi người các con đã diễn con sẽ là diễn cùng phần vai ấy cho đến cuối. Người Cha sẽ tiếp tục tạo cảm hứng cho con nỗ lực và sẽ tiếp tục theo dõi như là người quan sát tách rời. Đây là chuyện liên quan đến hiểu biết. Không có chuyện e sợ gì ở đây. Chúng ta đang nỗ lực cho chính mình để cởi bỏ cơ thể rồi đi đến thiên đường. Con chỉ phải tiếp tục nhớ đến Cha và những suy nghĩ cuối cùng của con sẽ dẫn con đến đích của mình. Điều này đòi hỏi nỗ lực. Nỗ lực được cần đến trong mỗi một việc học.

Thượng đế đã đến để dạy cho con vì thế chắc chắn việc học này là việc học vĩ đại. Những đức hạnh thánh thiện được cần đến ở đây. Con phải trở nên giống như Lakshmi và Narayan. Lakshmi và Narayan đã từng tồn tại trong thời kỳ vàng. Con đã đến đây để trở thành thánh thần thuộc về thời kỳ vàng một lần nữa. Mục tiêu và mục đích thì thật dễ dàng. Trimurti thì cũng rõ ràng. Nếu con không có bức tranh Brahma, Vishnu và Sankar thì con có thể giải thích như thế nào đây? Brahma trở thành Vishnu và Vishnu trở thành Brahma. Người ta thể hiện ra 8 cánh tay của Brahma và 100 cánh tay của Brahma bởi vì Brahma có nhiều con. Vì thế người ta đã làm ra những bức tranh ấy. Tuy nhiên không phải là có người với nhiều cánh tay. Ravan với 10 cái đầu cũng là một biểu tượng chứ không có con người nào giống như thế. Người Cha ngồi đây và giải thích điều này. Con người không biết điều gì cả. Đây cũng là vở kịch. Không ai biết khi nào vở kịch này bắt đầu. Người ta nói rằng nó đã tồn tại từ thời xa xưa. Ồ, nhưng đó là khi nào? Người Cha dạy cho các con những đứa con ngọt ngào nhất. Người là người Thầy và cũng là Guru. Vì thế con nên có thật nhiều hạnh phúc. Bảo tàng này đang được mở ra theo những lời chỉ dẫn của ai đây? Ở đây chỉ có một Người Mẹ, Người Cha và những đứa con. Có rất nhiều những đứa con. Các trung tâm tiếp tục được mở ra theo những lời chỉ dẫn. Người ta nói, các bạn nói rằng Thượng đế nói thông qua một cỗ xe. Thế thì hãy cho chúng tôi linh ảnh. Nhưng các bạn đã có linh ảnh về linh hồn chưa? Làm thế nào con có thể có linh ảnh về linh hồn nhỏ xíu như thế? Không cần đến linh ảnh cho điều đó. Đây là chuyện liên quan đến hiểu biết về

linh hồn. Linh hồn ở giữa vầng trán và cả cơ thể to lớn như thế vận hành dựa trên linh hồn. Giờ đây con không còn vương miện ánh sáng và cũng không còn chiếc vương miện nạm ngọc. Một lần nữa con đang nỗ lực để đạt được cả hai vương miện. Con đạt được của thừa kế từ Người Cha vào mỗi chu kỳ. Baba hỏi con, chúng ta đã gặp nhau trước kia chưa? Con nói, rồi thưa Baba, chúng ta đã gặp nhau mỗi chu kỳ. Để làm gì? Để trở nên giống như Lakshmi và Narayan. Mọi người sẽ nói điều tương tự như nhau. Người Cha nói, acha, bởi vì con nói những điều đầy hứa hẹn, cho nên giờ đây con hãy nỗ lực. Không phải mọi người đều sẽ trở thành Narayan từ con người bình thường. Thần dân cũng được cần đến. Có câu chuyện về Narayan thật sự. Những người kia cứ kể chuyện nhưng không điều gì đi vào trí tuệ của họ. Con hiểu rằng kia là vùng đất bình an, thế giới vô thể. Từ nơi đó con sẽ đi đến vùng đất hạnh phúc. Chỉ một Người Cha đưa con đến vùng đất hạnh phúc. Con hãy giải thích cho bất kỳ ai và nói với họ rằng giờ đây chúng ta sắp trở về nhà. Chỉ Người Cha vô thể sẽ đưa tất cả các linh hồn trở về nhà. Giờ đây Người Cha đã đến nhưng họ lại không biết về Người. Người Cha nói, thậm chí họ còn không biết về người mà Ta đi vào cơ thể của ông ấy. Cũng có cỗ xe. Mỗi một linh hồn đều đi vào cỗ xe. Linh hồn của mọi người thì ở giữa vầng trán của mình. Người Cha đến và ngồi ở giữa vầng trán này. Người giải thích thật dễ dàng. Chỉ một Người Cha là Đấng thanh lọc. Tất cả những đứa con của Người Cha đều là như nhau và mỗi một người đều có phần vai của mình. Không ai có thể can thiệp vào phần vai này. Achcha.

Gửi đến những đứa con dấu yêu, ngọt ngào nhất, đã thất lạc từ lâu, nay vừa tìm lại được nỗi nhớ, niềm thương và lời chào buổi sáng từ Người Mẹ, Người Cha, BapDada, người Cha linh hồn cúi chào những đứa con linh hồn.

Trọng tâm thực hành:

1. Cởi bỏ sự gắn kết của con với bộ y phục cơ thể kia, và trở nên chết trong khi còn sống! Nghĩa là thanh toán mọi tài khoản nghiệp quá khứ của con!

2. Để trở nên có hai lần vương miện, con hãy nỗ lực để học và hấp thu các đức hạnh thánh thiện. Nỗ lực theo mục tiêu và những lời nói đầy hứa hẹn của con.

Lời chúc phúc:

Mong con là linh hồn có kiến thức, nâng đỡ cho những ai phỉ báng con và là người chấm dứt ý nghĩ gây tổn hại cho bất kỳ ai.

Thậm chí nếu ai đó phỉ báng con, gây tổn hại cho con hoặc lăng mạ con mỗi ngày, con đừng có bất kỳ cảm giác ghét bỏ nào dành cho người đó trong tâm trí của con. Nâng đỡ cho những ai phỉ báng con là nhiệm vụ của những linh hồn có kiến thức. Con phỉ báng Người Cha trong suốt 63 kiếp, và Người Cha vẫn nhìn con với ánh nhìn nhân đức. Vì thế, con hãy noi theo gương Cha. Là linh hồn có kiến thức nghĩa là có cảm nhận muốn mang lại lợi ích cho mọi người. Đừng có mảy may một ý nghĩ nào gây tổn hại cho bất kỳ ai.

Khẩu hiệu:

Ổn định bản thân trong trạng thái “Manmanabhav”, rồi con sẽ hiểu được ý định bên trong tâm trí của người khác.